

ΦΩΝΗΕΝΤΑ

Μακρά: η, ω

Βραχέα: ε, ο

Δίχρονα: α, ι, υ

Δίφθογγοι: Είναι όλες μακρές (εκτός από την αι και οι όταν είναι στο τέλος μιας λέξης και δεν ακολουθεί κανένα γράμμα μετά)

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΝΙΣΜΟΥ

1. Όταν η λήγουσα είναι μακρά, δεν τονίζεται η προπαραλήγουσα (= ο τόνος κατεβαίνει από την προπαραλήγουσα στην παραλήγουσα, π.χ. τοῦ ἀνθρώπου)
2. Μακρό μπροστά από μακρό, οξεία, π.χ. μνήμη
3. Μακρό μπροστά από βραχύ, περισπωμένη, π.χ. κῆπος
4. Η προπαραλήγουσα παίρνει πάντα οξεία, π.χ. πόλεμος
5. Τα βραχέα φωνήεντα ε και ο, αλλά και κάθε βραχεία συλλαβή, παίρνουν πάντα οξεία, π.χ. λόγος

Προσοχή: Στις διφθόγγους, όταν πρέπει να βάλουμε οξεία ή περισπωμένη ή κάποιο πνεύμα (= ψιλή, δασεία), το βάζουμε πάντα στο δεύτερο φωνήεν, π.χ. τοῖχος, αὔριο.